

Møde den: 18. juni 2015, kl. 10.00 – 12.00

Sted: D118

REFERAT

Deltagere: Dorte Marie Søndergaard, Susan Tetler, Jørgen Huggler, Claus Holm, Cathrine Hasse, Ulrik Brandi, Dorthe Staunæs (vikar for Morten), Dirk Michel-Schertges, Oliver Kaufmann, Venka Simovska, Laura Gilliam, Lars Geer Hammershøj, Henrik Nitschke

Afbud: Hans Siggaard Jensen, Vibeke Hetmar, Claus Haas, Niels Christian Nickelsen, Morten Nissen

Dato: 2. juli 2015
Ref: HN

Side 1/5

Dagsorden

1. Godkendelse af dagsorden. V./CH

Ad 1:
Godkendt

2. Drøftelse af selv-evaluering af forskningsprogrammerne. V./CH Bilag: Forskningsprogramledernes sammenfatninger. Enkelte sammenfatninger eftersendes

Ad 2:
CH orienterede om, at dekanen har understreget, at organisering af forskningen er et institutanliggende, men at det ikke skal stå i vejen for, at der kan laves satsninger på tværs af institutterne. Den væsentligste anledning til at gennemføre selv-evalueringerne nu er, at der med indførelsen af afdelinger ændres væsentligt på programmernes arbejdsopgaver, da en del opgaver nu ligger i afdelingerne – derfor behov for at genoverveje organiseringen, så den bedst muligt understøtter institutternes forskningsstrategier. Derudover besluttede fakultetet ved etableringen af programmerne i 2012, at de skulle evalueres efter ca. 2 år.

CH stillede spørgsmålet, hvordan DPU kan bruge selv-evalueringen og refleksionerne til at skabe den bedst mulige organisering af forskningen. Herefter gennemførtes en runde med fokus på, hvad der falder i øjnene, når alle programmernes selv-evalueringer sammenholdes:

Medlemmer fra udvalget havde følgende kommentarer

- Der er ikke i egentlig forstand tale om en evaluering eller selv-evaluering, da der fx ikke foretages målinger af de forskellige output

fra programmerne, og derfor ej heller foretages vurderinger af fx forskellige aktiviteter's effekter i forhold til publicering, ansøgninger, samarbejde, etc.

- Snarere er der tale om en undersøgelse, der forsøger at tage temperaturen på, hvilke erfaringer og fornemmelser VIP har i forhold til betydningen af de aktiviteter, der har været i programmerne, for deres forskning.
- Det er et problem, at der gennemgående er tale om en lav besvarelsesprocent (ca. 53 % i gennemsnit for alle programmer, men med store variationer). Langt de fleste respondenter er overvejende positive i forhold til deltagelse i et forskningsprogram, men vi ved reelt ikke, om de forskere som ikke deltog gemmer på en utilfredshed, som de ikke vil frem med – selv om instituttet gennemførte en så anonym proces som muligt. De utilfredse kan have valgt ikke at deltage, fordi de ikke ønsker at underminere deres forskningsprogram.
- Hvilken legitimitet har selv-evalueringerne i forhold til det fremadrettede perspektiv, hvor programmerne kun skal beskæftige sig med forskningsrelaterede emner? De evaluerede programmer har været mødested for alle typer af problemstillinger, ikke kun relateret til forskning – en slags udvidet lærer- og medarbejdergruppering, hvor megen tid er gået med at forholde sig til organisatoriske problemstillinger og 'nyt-fra-institut-og-fakultetsledelsen'.
- Vi burde have haft eksterne evaluatore for at professionalisere evalueringen og for at sikre en egentlig anonymisering af svar. Noget der kunne have hævet svarprocenten. DPU's programmer har for de flestes vedkommende fungeret i væsentligt længere tid end de 2-3 år, der danner udgangspunkt for selv-evalueringen, og der havde derfor været et godt grundlag for at foretage en professionel evaluering.
- Der er en stor diversitet i de måder, programmerne har ageret på – det er ikke nødvendigvis noget problem, da programmernes forskningsfelter kan have varierende karakterer og kulturer, som kan begrunde forskelligt valg af aktiviteter.
- Det er helt entydigt, at der peges på værdien af programmerne som steder for skabelse af forskningsmiljøer, faglig identitet, tilhørsforhold og arbejdsglæde. Den slags syner ikke af meget i en institutstrategi, men bør tages alvorligt, da det er helt afgørende for udviklingen af såvel kvalitet som kvantitet i forskningen. Derfor er det vigtigere at fokusere på skabelse af gode forskningsmiljøer end på bestemte forskningssatsninger. Satsninger kan eventuelt have en

anden form, men alle behøver ikke at være i en satsning, hvorimod alle har behov for et godt forskningsmiljø.

- Forskningsprogrammer kan fungere som et værn mod ledelsens fokusering på forskningens målelige 'midler' - som fx antal niveau 2-artikler, antal ansøgninger, antal besøg af gæsteforskere, etc. FP'erne bør fremadrettet satse mere på skabelsen af *god* forskningskvalitet, hvilket ikke nødvendigvis sker ved entydigt at fokusere på en klassisk universitetsledelses kvantitative mål.
- Det er vigtigt, at forskningsprogrammerne fokuserer på det, der kan bidrage til, at instituttets forskningsstrategi kan lykkes med større vægt på international, peer review publicering. Hvis ikke der laves et 'clear cut', der anviser den nye retning, kan det ikke lykkes. Arts-tilsynets krav om to peer review artikler pr. år skal også tilgodeses på en måde, som ikke fører til uhensigtsmæssig dobbelt eller tredobbelt-publicering af den samme forskning. Igen: kvalitetsdiskussionen bliver den vigtigste i programmer og andre forskningsenheder
- Det er ikke nødvendigvis nemt at koble myndighedsbetjening med den nye internationaliseringsstrategi. Ofte kan myndighedsbetjening ikke publiceres internationalt, ofte er det ekstra tidskrævende, da der typisk følger en del arbejdsopgaver med som fx deltagelse i råd, nævn, arbejdsgrupper, netværk, etc. som foregår ud over den betalte tid fra rekvirenten
- Mange ser gerne, at deres forskningsprogram eller i hvert fald miljø holdes sammen. Begrundelserne er forskellige; det giver arbejds-glæde og tilhørsforhold, det giver god faglig sparring, generel træt-hed i forhold til nye re-organiseringer, mv.
- I forhold til de videnskabelige medarbejdere med tjenestested DPU, Århus er det vigtigt at overveje, om de kan fortsætte med en dobbelt-organisering, så de både kan deltage i den lokale enhed og i en anden geografisk spredt enhed/program
- Hvis der etableres mindre forskningsenheder, er det vigtigt, at de repræsenteres i forskningsudvalget – alle skal have en stemme i udvalget og kunne bidrage til de diskussioner, der foregår i udvalget.

CH rundede diskussionen af ved at understrege, at instituttets strategiske mål tilsiger, at der skal satses internationalt, men også at det ikke behøver stå i modsætning til, at instituttet kan styrke sin betydningsfuldhed i forhold til de danske problemstillinger. Tværtimod tilsiger den strategiske analyse, at det kan forny denne styrke. Så DPUs fremtidige indsats og organisering heraf skal være præget af, at den bygger på – bi-

drager til og trækker på – forskning på internationalt niveau. Indholdsmæssigt udestår at afklare hvilke områder, der skal sættes særligt på. Et af områderne – som rektor Brian Bech Nielsen da også pegede på ved det seneste ledelsesseminar ved AU – er folkeskolen.

Selv-evalueringen har givet et indblik i, hvad programmerne har bidraget og bidrager med. På tværs af evalueringerne ser det for det første ud som om, programmerne har leveret arbejdsglæde på trods af en organisation, der ikke har skabt den fornødne ro. Virkemidlerne har været skabelse af forskningsmiljø, tilhørsforhold, faglig identitet og muligheder for gensidig sparring og ideskabelse. For det andet bekræfter evalueringerne behovet for en forskningsorganisering også i fremtiden. For det tredje er det sådan, at instituttet har opgaven med – og ansvaret for – at organisere sin forskning. Det vil sige, at fakultetsledelsen vil drøfte alle fakultetets selv-evalueringer på et seminar ultimo august, men fakultetsledelsens hovedfokus vil være spørgsmålet om tværgående satsninger. Instituttets nye forskningsorganisering skal være på plads med virkning fra 1. januar 2016, så instituttet vil bruge efteråret til at beslutte indhold og organisering af forskning. Et oplæg til proces og organiseringsmuligheder vil blive udformet i begyndelsen af det næste semester.

3. **Drøftelse af forskningstilsyn. V./CH**

Bilag: Udkast til rapport – med manglende konklusioner angående CH's samtaler

Ad 3:

CH redegjorde kort for processen med forskningstilsynet. Desuden nævnte han, at instituttet ud fra tallene i den vedlagte rapport viser en tydelig fremgang i peer review publikationer fra 2012 til 2013, mens der har været stabilitet fra 2013 til 2014. Endvidere tilføjede CH, at der i alt er indkaldt 6 VIP til afklarende samtale. Fem samtaler er afholdt. Resultatet er, at der ikke er behov for at indgå særlig aftale om fremtidig publikation, da møderne har klarlagt, at de pågældende har så mange publikationer på vej i 2015, at deres indsats samlet set er godkendt. Den 6. samtale var ikke afholdt på tidspunktet for mødet.

4. **Kort drøftelse af Strategi 2015-2020. V./CH**

Bilag: Sidste udgave af Strategi 2015-2020

Ad 4:

På grund af tidsmangel blev udkastet ikke drøftet nævneværdigt. CH klargjorde dog, at de 2-3 forskningssatsningsområder, nævnt på side 6, skal ændres, så de stemmer overens med de 5-10 satsningsområder, der nævnes på side 4.

FP-lederne kan indsende kommentarer og forslag til ændret tekst til CH

og HN inden d. 5. august 2015.

5. Meddelelser

A) Processen berørende mso-professorater. V./ CH

CH orienterede kort om institut-delen af processen, der har ført til, at seks VIP er blevet udpeget og inviteret til at indgå i en kaldelsesproces med henblik på professorbedømmelse ved internationale bedømmelsesudvalg, der nedsættes snarest.

---

6. Evt.

Ad 6:

Intet under dette punkt

CH/DMS/HN, d. 2. juli 2015
